

Europaudvalget

FOLKETINGET



REFERAT

AF 19. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 20. januar
Tidspunkt: kl. 10.00
Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Karina Due (DF), Jan E. Jørgensen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL) og Zenia Stampe (RV).

Desuden deltog: Finansminister Kristian Jensen og miljø- og fødevareminister Esben Lunde Larsen.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3515 (økonomi og finans) den 27. januar 2017

Finansministeren sagde, at årets første Økofin ville finde sted den 27. januar. Det var et ekstremt vigtigt, spændende og udfordrende år, ikke mindst for EU og det bredere internationale samarbejde. Man var udfordret af Brexit, usikkerhed om den nye amerikanske regering, men også på det internationale område var der skepsis over for globalisering og handel og en række andre risici. Vigtige valg i f.eks. Holland, Frankrig og Tyskland ville kunne få stor betydning for samarbejdet fremover. Økofin havde i de senere år leveret mange vigtige resultater: oprydning efter den finansielle krise og kamp mod skatteunddragelse m.v.

Ministeren håbede, at Økofin også i det nye år kunne levere vigtige resultater, der bidrager til vækst og job, udvikling af velfærd og giver svar på fremtidens udfordringer – og dermed vise, at EU og det internationale samarbejde er en fordel for alle. Han forelagde alle sager til udvalgets orientering og henviste i øvrigt til samlenotatet.

1. Præsentation af direktivforslag om muligheden for at indføre generel omvendt betalingspligt som en midlertidig undtagelse for EU's momssystem

– *Præsentation af Kommissionen*

KOM (2016) 0811

Rådsmøde 3515 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (15) – bilag 842 (udvalgsmødereferat side 1177, drøftelse af omvendt betalingspligt for moms behandlet på EUU-møde 15/6-16)

Finansministeren: På mødet forventer man en endelig præsentation af et direktivforslag om muligheden for midlertidigt at indføre generel omvendt betalingspligt for moms. Det vil være en afvigelse fra de normale momsregler. Det indebærer, at afregningspligten for moms flyttes fra den sælgende virksomhed til den køvende virksomhed.

Økofin har tidligere drøftet ideen, fordi især Tjekkiet ønsker denne mulighed som et redskab mod momssvig. Forslaget indebærer, at EU-lande med relativt store problemer med momssvig midlertidigt (indtil 2022) kan få lov at indføre indenlandsk generel omvendt betalingspligt for leverancer på over 10.000 euro mellem virksomheder. Der vil følge en række rapporteringskrav til landene om virkningerne, så Kommissionen kan trække tilladelser tilbage, hvis det f.eks. viser sig, at momssvindler flytter til andre lande.

Landene har delte meninger om, hvor effektivt omvendt betalingspligt er mod svig. Der er også kritik af de mulige administrative byrder for virksomhederne. Det gælder f.eks., hvis virksomhederne både har omvendt og normal betalingspligt for forskellige leverancer. Der vil nok være det samme billede nu, men formentlig støtte til at arbejde videre med sagen. Herefter skal vi nok tage stilling til sagen senere på foråret.

Fra dansk side er vi optaget af både at minimere svig og de administrative byrder. Vi er i sidste ende åbne overfor, at lande med særlige svigudfordringer i en begrænset periode kan prøve dette redskab mod svindel. Det er dog vigtigt, at der tages hensyn til virkningerne på det indre marked og andre lande. Vi vil vurdere forslaget nærmere i den kommende tid.

Jan E. Jørgensen sagde, at som han forstod det, ønskede man at indføre en generel omvendt betalingspligt for at gøre det mindre bureaukratisk, så der kun blev opkrævet moms i et led. Den gældende praksis var, at der for sælger (grossist, producent etc.) og køber af diverse produkter blev pålagt en moms. Køber kunne trække den fra, og når en vare blev solgt videre til forbrugeren, blev momsen lagt til igen. Problemet var, at momsprovenuet ikke blev indbetalt, hvis en virksomhed gik konkurs, og der ikke blev indbetalt moms på et tidspunkt, hvor en anden virksomhed i kæden havde trukket momsen fra. Man kunne spørge sig selv, hvorfor man så ikke indførte generel omvendt betalingspligt over alt. Han forstod godt, at det kunne være en administrativ byrde for virksomheder og myndigheder at arbejde med to parallelle systemer.

Finansministeren sagde, at man ved en generel omvendt betalingspligt kunne løse visse momsmæssige problemer, men risikere at skabe andre. Man kunne ikke blankt afvise det, og på områder med høj risiko for momssvindler havde man indført punktvist omvendt betalingspligt. Med den ændring, der var lagt op til, skulle virksomheder både have direkte betalingspligt på moms på leverancer på op til 10.000 euro og omvendt betalingspligt for beløb derover. Man fik altså forøget de administrative byrder markant, samtidig med at man risikerede bare at flytte momssvindler over på andre områder. Regeringen var derfor skeptisk. Man skulle dog ikke udelukke, at nye teknologiske muligheder kunne medvirke til at sikre momsbetaling på en anden måde fremover. Man slap ikke helt for problemer ved at indføre omvendt momsbetaling. Man kunne flytte og måske mindske nogle problemer, og regeringen var derfor åben over for en forsøgsordning.

Jan E. Jørgensen sagde, at man ved den omvendte betalingspligt slet ikke ville have moms i de første led, men først ved det endelige salg. I den kommenterede dagsorden stod der, at der i stedet kunne opstå en række nye former for svindel, f.eks. hvis "den køvende virksomhed i slutningen af transaktionskæden forsvinder, inden den opkrævede

moms indbetales". Der var altså kun en virksomhed i slutningen af transaktionskæden mod flere i de første led. Det betød vel, at færre virksomheder kunne forsvinde, inden momsen blev betalt, myndighederne ville bruge mindre tid på momsindbetalinger og en række virksomheder skulle ikke opkræve moms for senere at fratrække det.

Finansministeren svarede, at det var korrekt, at man ved direkte momsbetaling risikerer svindel med fradrag på købsmoms. Ved den omvendte betalingspligt kunne man til gengæld svindel med indbetaling af hele salgsmomsen. Han konkluderede som sagt ikke, at omvendt betalingspligt på moms var uduelig, men det ville give ekstra administrative byrder i virksomhederne, der har med betalinger på både over og under 10.000 euro at gøre. Med mindre der var tale om virksomheder, der udelukkende håndterer betalinger på over 10.000 euro, skulle den øgede administrative byrde vejes op mod de fordele, der måtte være. Ministeren var sikker på, at både Skatteministeriet og Erhvervsministeriet så på effekten af omvendt betalingspligt, og at de kunne vurdere, hvad der var den rigtige vej at gå.

2. Præsentation af Maltas formandskabsarbejdsprogram

– *Præsentation af formandskabet*

Rådsmøde 3515 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Finansministeren: EU står over for en række udfordringer, som vi også talte om på semesteramrådet og her i udvalget før Økofin den 6. december. Vi skal videre med at implementere relevante reformer, der skal skabe vækst, investeringer og beskæftigelse i alle EU-landene. På Økofin skal vi høre om Maltas arbejdsprogram, der skal understøtte disse prioriteter. Velfungerende finansielle markeder og investeringsmuligheder er vigtige forudsætninger for vækst og beskæftigelse. Formandskabet ventes derfor at prioritere arbejdet med kapitalmarkedsunionen. Dette arbejde skal fremme investeringerne i EU gennem initiativer, der skal styrke virksomhedernes og husholdningernes adgang til finansiering. Formandskabet vil også fortsætte arbejdet med bankunionen, bl.a. den fælles indskydergaranti og de nye forslag om kapitalkrav m.v., som blev præsenteret på sidste Økofin, og som skal mindske risikoen for nye bankkriser.

Malta ventes også at videreføre kampen mod skatteunddragelse. Problemet er grænseoverskridende, og det er derfor vigtigt, at vi fortsat finder fælles europæiske løsninger. Europa blev sidste år igen rystet af flere terrorangreb. Vi må også i Økofin fortsætte kampen mod terror ved at gøre det så svært som muligt for terrorister at skaffe finansiering. Formandskabet vil bl.a. fortsætte arbejdet med det reviderede hvidvaskdirektiv.

Økofin vil i foråret også indlede drøftelserne om ØMU'en, hvor Kommissionen vil komme med en hvidbog.

Endelig vil de tilbagevendende sager om det europæiske semester også være på programmet allerede på dette møde.

Regeringen kan generelt støtte formandskabets prioriteringer, og der ventes generelt opbakning fra de øvrige lande på Økofin.

3. Det europæiske semester: Kommissionens årlige vækstundersøgelse, varslingsrapporten og anbefalinger til euroområdet som helhed for 2017

– Rådskonklusioner m.v.

KOM (2016) 0726, KOM (2016) 0728, KOM (2016) 0725

Rådsmøde 3515 – bilag 1 (samlenotat side 22)

KOM (2016) 0725 – bilag 1 (notat om det europæiske semester og den årlige vækstundersøgelse for 2017)

KOM (2016) 0325 – bilag 1 (Rådets henstilling om Danmarks nationale reformprogram for 2016 og Rådets udtalelse om Danmarks konvergensprogram for 2016)

Finansministeren: Økofin skal vedtage anbefalinger til euroområdet som helhed og rådskonklusioner om Kommissionens vækstundersøgelse og varslingsrapport for 2017. Vi var godt omkring alle Kommissionens udspil på semestersamrådet den 2. december. Vi talte dengang bl.a. om Kommissionens forslag til anbefalinger om, at eurolandene skulle lempe deres finanspolitik samlet med op til 0,5 pct. af BNP. I lyset af de efterfølgende drøftelser i EU venter man nu enighed i Rådet om en tekst, der i stedet anbefaler en finanspolitik, som tager højde for eurolandenes respektive råderum og udfordringer, og som respekterer de fælles EU-regler. Rådet ventes således ikke at anbefale generelle finanspolitiske lempelser, ingen tal for lempelser og ingen tvivl om signalet om vigtigheden af at overholde de finanspolitiske regler og anbefalinger, som jo er et spørgsmål for alle EU-lande. Det er den rigtige tilgang, hvis vi skal sikre sunde finanser, der understøtter lave renter og dermed vækst og stabilitet. Kun eurolandene stemmer formelt om euro-anbefalingerne. Vi har dog deltaget i drøftelserne, og det er derfor også lykkedes at få formuleringer med, der tager hensyn til ikkeeurolandene, herunder åbenhed og transparens med hensyn til eventuelle nye ØMU-tiltag m.v.

Rådskonklusionerne om vækstundersøgelsen fremhæver vækstundersøgelsens tre hovedprioriteringer: fremme af investeringer, gennemførelse af strukturreformer og ansvarlig finanspolitik.

Investeringerne skal fremmes ved at forbedre investeringsklimaet. Reformindsatsen skal fokusere på at øge arbejdsudbuddet og på reformer af produktmarkederne, så vi kan sikre øget produktivitet. Finanspolitikken skal være i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten, sikre den langsigtede holdbarhed og understøtte en stabil og sund makroøkonomi. Det er vi fra dansk side helt enige i.

Konklusionerne om varslingsrapporten går især på de 13 udvalgte lande med potentielle makroøkonomiske ubalancer, som Kommissionen nu skal se nærmere på. Konklusionerne peger dog også på sårbarheder i andre lande. Det går generelt fremad med at nedbringe ubalancer, men der skal gøres mere for at håndtere f.eks. høje private og offentlige gælds-niveauer og styrke konkurrenceevnen. Regeringen støtter konklusionerne. Det er vigtigt at adressere ubalancerne i de udpegede lande, hvis vi skal forebygge nye kriser.

Søren Søndergaard sagde, at Enhedslistens holdning til den økonomiske politik var forskellig fra den linje, som regeringen støttede. På side 28 i samlenotatet stod der: "Eurolandene anbefales at tage yderligere tiltag til færdiggørelse af ØMU'en." Hvad betød det? Man havde gentagne gange hørt den tyske finansminister Wolfgang Schäuble foreslå, at der skulle indføres en budgetzar. Den person skulle underskrive landenes finanslove, så når de blev vedtaget i Danmark, skulle den også underskrives af denne tredjeperson for at kunne træde i kraft. Det lød latterligt, men Schäuble havde gentaget det flere gange. Det sagde noget om visse landes ambitioner om færdiggørelse af ØMU'en. Hvordan opfattede regeringen det? Og hvad var dens holdning til denne tættere integration eurolandene imellem? Enhedslisten havde advaret imod, at en tæt integration måske blev helt nødvendig, da euroen blev indført.

Zenia Stampe påpegede, at man under finanskrisen havde diskuteret, om man skulle spare sig ud af den eller investere sig ud af den via ekspansiv finanspolitik. Sydeuropa og Nordeuropa havde stået over for hinanden i den diskussion. Udspillet var, så vidt hun vidste, at alle skulle til at føre en mere ekspansiv finanspolitik, mens den danske holdning var, at det skulle gælde lande med et vist råderum såsom Danmark og ikke de sydeuropæiske lande med reformproblemer. Var det rigtigt forstået?

Finansministeren svarede Søren Søndergaard, at der ville komme en hvidbog om initiativer relateret til ØMU'en. Han kendte ikke indholdet af den. Ministeren havde desuden svært ved at se Danmarks interesse i, at finansloven skulle underskrives af andre end dronningen og den til enhver tid siddende finansminister. Om eurolandene og samarbejde sagde han, at det ville være mere virkningsfuldt at gennemføre det, man allerede havde vedtaget i eurogruppen og i den brede kreds, end at finde på nye tiltag, som ikke blev gennemført.

Til Zenia Stampe sagde ministeren, at eurolandene havde fået en anbefaling om en finanspolitisk lempelse på op til 0,5 pct. af BNP. Det var ikke realistisk, for selv hvis Tyskland brugte hele deres finanspolitiske råderum, ville det ikke give 0,5 pct. Der ville derfor komme en mere realistisk anbefaling til eurolandene – den gjaldt altså ikke Danmark, hvor man selv vurderer, hvad råderummet skal være. Det kunne godt være, at man på kortere sigt havde et finanspolitisk råderum i forhold til EU's budgetgrænser, men man skulle selv kunne træffe beslutningen, hvis f.eks. samfundsøkonomien gjorde, at det ville være dumt at foretage en lempelse. Der var ikke aktuelle planer om en større finanspolitisk lempelse.

Søren Søndergaard sagde, at det kunne være, at hvidbogen ville blive overhalet indenom af fejringen af Romtraktatens 60-årsdag i marts. Der kunne jo komme mange sjove meldinger den dag. Vidste ministeren, hvornår hvidbogen kom?

Finansministeren forventede, at den ville komme før topmødet i marts måned.

4. Basel IV

– Status

Rådsmøde 3515 – bilag 1 (samlenotat side 31)

EUU alm. del (16) – bilag 310 (side 413, senest behandlet i EUU 2/12-16)

Finansministeren: Baselkomiteen arbejder lige nu på de såkaldte Basel IV-standarder, og der er lagt op til en statusdrøftelse på Økofin. Standarderne var ventet nu, men er udskudt, måske til marts. Vigtigst er det ventede forslag om et nyt kapitalgulv, altså et mindsteniveau for, hvor meget kapital institutter skal have uafhængig af risikoen ved deres aktiver. Kapitalgulvet vil gælde for de kreditinstitutter, der bruger egne interne risikomodeller (de såkaldte IRB-metoder). Det er typisk de største og systemisk vigtigste kreditinstitutter. Ud over kapitalgulvet vil udspillet fra Baselkomiteen også indebære andre ændringer. Det vides ikke, hvilket kapitalgulvsniveau Baselkomiteen vil foreslå, men udspillet må ventes at blive et betydeligt problem for Danmark og danske kreditinstitutter. Det kan betyde væsentligt højere kapitalkrav for særlig realkreditinstitutterne.

Det skyldes, at realkreditterne har lav risiko på deres udlån på grund af den relativt sikre forretningsmodel. Derfor vil et gulv for kapital, uafhængigt af den lave risiko, ramme dem relativt hårdt med højere kapitalkrav. Det vil ikke være velbegrundet. Regeringen arbejder derfor fortsat hårdt for, at der tages hensyn til Danmark og dansk realkredit, selv om vi jo ikke selv er med i Baselkomiteen.

Når udspillet foreligger, skal Kommissionen foreslå den nærmere EU-implementering, og vi skal forhandle det i Rådet og med Europa-Parlamentet. Forhandlingerne vil blive vanskelige. Nogle EU-lande vil nok lægge vægt på, at komme tæt på Baseludspillet. Andre EU-lande, men også Kommissionen, lægger ligesom vi vægt på, at standarderne tilpasses europæiske forhold og ikke væsentlig forhøjer kapitalkravene til europæiske kreditinstitutter. Regeringen vil løbende holde Folketinget orienteret om sagen.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvad regeringen tidligere havde foretaget sig og foretog sig nu for at imødegå problemer med det nye kapitalgulvkrav. Der skulle gøres en indsats for at undgå problemer. Udvalget havde haft et møde med den relevante kommissær, hvor al tiden gik med netop det spørgsmål.

Søren Søndergaard spurgte, om regeringen havde regnet på, hvad en vedtagelse ville betyde – også for kundernes omkostninger. Ville regeringen lave beregninger på forskellige låneprofiler, så man kunne få et billede af, hvad det ville koste for husstande i meromkostninger på realkreditlån? Hvad var planen, hvis det ikke lykkedes at ændre Basel IV-kravene? Ville man acceptere dem?

Finansministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at han skulle mødes med kommissær Dombrovskis den 3. februar for at få størst mulig indflydelse på den danske position. Danmark var ikke med i Baselforhandlingerne, men havde kontakt på teknisk og politisk niveau og talte desuden med formanden, EU-kolleger og andre for at øge presset.

Til Søren Søndergaard sagde ministeren, at Baselrapporten ville indeholde anbefalinger, og derefter skulle EU se på implementeringen. Der var mulighed for at få direkte indflydelse på implementeringen. Danmark og flere andre lande så gerne, at tiltagene skulle være tilpasset situationen, mens andre gerne ville have så Baselnær en implementering som muligt. Spørgsmålet ville komme til politisk forhandling, hvor Danmark ville prøve at skabe en alliance af lande. I den forbindelse havde man ikke tradition for at være enige med en bestemt gruppe lande. Alt afhang af landenes kreditgivning og traditioner og historik på området. Fra dansk side prøvede man at påvirke Basel IV mest muligt, og hvis det ikke lykkedes, ville man påvirke EU-implementeringen på området. Det var igennem årene lykkedes at få skabt forståelse for den unikke danske realkredit, og selv om det ville blive svært at få tilpasset reglerne, håbede han på, at det kunne lade sig gøre. Selv om det bliver svært at få tilpasset reglerne denne gang, håbede han, at det kunne lade sig gøre igen.

Søren Søndergaard modtog gerne nogle konkrete beregninger, især hvad angik forskellige typer af husstande. De kunne også bruges af bl.a. europaparlamentarikere i en konkret argumentation med formålet at sikre det danske realkreditsystem.

Formanden flettede ind, at udvalget havde møde med kommissær Dombrovskis den 2. februar. Det ville være fint at modtage nogle beregninger inden.

Finansministeren sagde, at der endnu ikke var fremlagt beregninger, men at en ekspertgruppe sad klar til at regne på de forslag, der kom. Ministeren ville gerne få lavet nogle beregninger, der gjaldt sektoren som helhed. De kunne også gå til udvalget, og han kunne selv bruge dem til mødet med kommissær Dombrovskis.

Jan E. Jørgensen spurgte, hvor bekymret man skulle være for den danske realkredit. Havde de andre lande forstået det danske system til finansiering af fast ejendom, og var der velvillighed?

Finansministeren understregede, at man skulle være bekymret. Et højt kapitalgulv uden hensyntagen til risikoen for aktiverne og uden hensyntagen til de meget sikre danske realkreditinstitutioner, ville gøre det dyrere at være låntager i Danmark. Det ville komme til at ramme borgere og virksomheder, hvis man fik et kapitalkrav, der ikke tog hensyn. Man havde tidligere kæmpet kampe og vundet, det man ønskede, hjem, men der var nu et massivt pres i landene for at sikre, at krisen fra 2008 til 2009 ikke vendte tilbage. Man måtte vurdere risikoen, udfra hvor sikre de belånte aktiver var, og den danske realkredit var meget mere sikker end de finansielle institutioner, som man normalt sammenligner sig med. Regeringen var bekymret, så alle lægger pres på Baselkomiteen og de andre EU-lande for yde støtte. Hvis det glippede, ville man sætte ind i forbindelse med EU-implementeringsdelen.

5. Endelig rapport fra højniveaugruppen for EU's egne indtægter

– *Præsentation*

Rådsmøde 3515 – bilag 1 (sammenfatning side 37)

EUU alm. del (15) – bilag 379 (udvalgsmødereferat side 483,
senest behandlet i EUU 11/2-16)

Finansministeren: Formanden for højniveaugruppen for EU's egne indtægter, Mario Monti, skal på Økofin præsentere gruppens endelige rapport og anbefalinger. Højniveaugruppen anbefaler en radikal reform af det nuværende indtægtssystem. Det anbefales bl.a. at indføre nye såkaldte ægte EU-indtægtskilder, så EU-budgettets finansiering bliver mindre afhængig af direkte bidrag fra EU-landene. Det kan f.eks. være en fælles EU-selskabskat, en EU-afgift på fossile brændsler eller brug af provenuet fra EU's kvotehandelssystem til direkte finansiering af EU's budget.

Derudover anbefales det at afskaffe de nuværende rabatter i forbindelse med Storbritanniens udtræden af EU. Højniveaugruppen anbefaler også at afskaffe den nuværende moms-indtægtskilde. Afrapporteringen ventes ikke at give anledning til drøftelser på mødet.

Regeringen tager højniveaugruppens rapport til efterretning. Regeringen vil tage konkret stilling til EU's fremtidige indtægtssystem, når Kommissionen fremsætter forslag herom. Det ventes at ske i forbindelse med forslaget til den næste flerårige finansielle ramme, som skal præsenteres inden årets udgang.

Regeringen finder dog grundlæggende, at det nuværende indtægtssystem fungerer efter hensigten og er derfor ikke enig i højniveaugruppens konklusioner om behovet for en omfattende reform. Regeringen er især yderst kritisk over for højniveaugruppens anbefalinger om at indføre diverse former for nye ægte indtægtskilder, der vil ligge ud over de nuværende regler.

Kenneth Kristensen Berth syntes, at Monti-anbefalingerne var underholdende læsning, idet de ikke hang sammen med virkeligheden. Han kunne godt se, hvor man ville hen, men var ikke nervøs, når det gjaldt ny EU-moms, skat på CO₂ etc., for der var formentlig en række lande, der ville være ret kritiske. Regeringen gav udtryk for at være yderst kritisk. Hvad betød det? Rakte det til et veto? Derudover ville han gerne vide, hvad regeringen mente om de eksisterende rabatordninger i EU. Hvordan kunne man gøre det anderledes? Der skal være rimelighed i, hvem der betaler gildet. Lande med rabatordninger såsom Danmark, Sverige og Tyskland betalte allerede en uforholdsmæssig stor del af gildet. At den britiske udmelding skulle føre til en debat om betalingsforpligtelsen, var trist.

Søren Søndergaard roste regeringen og gav sin udelte støtte til afvisningen af flere egenindtægter til EU. Det var ikke et spørgsmål om at ville have mere eller mindre EU, for man kunne få indtægter fra landene, men det var et demokratisk spørgsmål.

Finansministeren sagde, at det ikke var første gang, han hørte betragtningen om, at noget var løsrevet fra virkeligheden. Regeringen havde ikke været med til at udarbejde Monti-

rapporten og havde ikke støttet den. Den udgjorde ikke noget konkret forslag og var udarbejdet af en højniveaugruppe, der var mere eller mindre selvbestaltet. Den skulle spille ind til Kommissionen, der skulle formulere et afsæt. Derfor var det ikke noget forslag, som Danmark kunne forholde sig til, men man ville tage stilling, når man kom længere hen. Når Storbritannien forlod EU, ville der være en drøftelse af, hvad der skulle ske. Regeringen havde klart meldt ud, at man var for en nedprioritering af EU's budgetter, så de passer til indtægterne. Andre lande havde et ønske om at beholde de eksisterende udgifter og få indtægterne op, så der igen var balance. Det ville blive et politisk slagsmål, hvor ministeren håbede at kunne skaffe opbakning at reducere udgiftssiden ned til de indtægter, der var. Når man talte rabat, skulle man huske at tænke på, hvad man fik rabat af. Var det en rabat af et højere beløb, var det lige meget. Nogle prioriterede rabatter, fordi det skabte synlighed om, hvad man havde kæmpet hjem, men hvis man samtidig accepterede, at det grundlæggende beløb var højere, havde man ikke sparet noget. Danmark ville kæmpe for, at det danske bidrag til EU var passende og fair og absolut ikke højere end det, som det skulle være i forhold til andre lande i en tilsvarende økonomisk situation. Det betød, at man havde tilkæmpet sig en rabat, der var god og nødvendig for at få den til at passe til det nuværende system, men lavede man grundlæggende om på måden, man lavede grundkontingent og rabatstruktur på og accepterede et højere grundbeløb, havde man ikke sparet noget. Danmark ville slås for den rabat, som man havde tilkæmpet sig, men lavede man den grundlæggende rabatstruktur om, kunne det være, at Danmark opnåede et bedre resultat, hvis der ingen rabatter var. Det var ikke for at afskaffe den danske rabat, men for at sige, at det kom an på, hvad det var rabat af. Ministeren takkede Søren Søndergaard for rosen for at afvise egne indtægter.

6. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Siden sidst

Finansministeren: Her til sidst vil jeg give en status over revisionen af fjerde hvidvaskdirektiv, som vi drøftede her i udvalget forud for Økofin den 6. december. I lyset af diskussionerne i udvalget konkluderede jeg, at jeg ville arbejde for en evaluering af borgernes retssikkerhed. Jeg rejste dermed sagen på Økofin den 6. december, og der blev taget højde for det i den efterfølgende tekniske opfølgning og i Rådets endelige kompromis. Det betyder, at der i Kommissionens vurdering af gennemførslen af direktivet skal foretages en evaluering af, om direktivet sikrer borgernes fundamentale rettigheder, herunder deres retssikkerhed. Kommissionen skal senest den 26. juni 2019 udarbejde en rapport om implementeringen, herunder spørgsmålet om retssikkerhed. Rapporten skal fremlægges for Europa-Parlamentet og for Rådet. Det er jeg meget tilfreds med.

Direktivrevisionen skal nu færdigforhandles med Europa-Parlamentet.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3514 (landbrug og fiskeri) den 23. januar 2017

1. Formandskabets arbejdsprogram for første halvår af 2017

– *Præsentation*

KOM (2016) 0710

Rådsmøde 3514 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

KOM (2016) 0710 – bilag 1 (brev fra Kommissionen vedr.

Kommissionens arbejdsprogram for 2017)

Miljø- og fødevareministeren sagde, at første punkt var formandskabets arbejdsprogram. Formandskabet ville fortælle om deres prioriteter for første halvår af 2017.

2. Markedssituationen for landbrugsvarer og rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om markedsudviklingen i mælke- og mejerisektoren og anvendelsen af bestemmelserne i mælkepakken

– *Orientering og udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0724

Rådsmøde 3514 – bilag 1 (sammenfatning side 4)

EUU alm. del (16) – bilag 313 (foreløbigt referat af

Europaudvalgets møde 9/12-16)

Rådsmøde 3481 – bilag 2 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde
landbrug og fiskeri 18/7-16)

Miljø- og fødevareministeren: Punkt 2 er en status over markedssituationen for landbrugsvarer og en drøftelse af Kommissionens rapport om den såkaldte mælkepakke fra 2012. Markedssituationen er her i begyndelsen af 2017 relativt positiv for de fleste sektorer. Hvor der de foregående år var meget lave priser på især svinekød og mælk, har der nu været prisstigninger.

Kommissionens rapport gennemgår tiltagene under mælkepakken. Pakken gav mulighed for, at medlemslandene f.eks. kunne kræve brug af kontrakter for levering mellem mælkeproducent og aftager. Producenterne fik gennem producentorganisationer også øgede muligheder for fælles afsætning og prisforhandling.

I Danmark er disse tiltag imidlertid ikke interessante på grund af den stærke andelsorganisering. Derfor er det vigtigt, at tiltagene er frivillige for medlemsstaterne. Kommissionen er i sin rapport grundlæggende positiv over for tiltagene i mælkepakken. Derfor lægger Kommissionen også op til, at tiltagene kan forlænges efter 2020.

3. Internationale handelsaftaler og -forhandlinger på landbrugsområdet

– Orientering og udveksling af synspunkter

Rådsmøde 3514 – bilag 1 (samlenotat side 8)

EUU alm. del (16) – bilag 209 (side 239, senest behandlet i EUU

11/11-16)

Miljø- og fødevareministeren: Punkt 3 er en drøftelse om handel og landbrug på basis af Kommissionens konsekvensanalyse fra november 2016. Hvis man ser på den europæiske landbrugseksport er der sket det fantastiske, at den er steget fra ca. 60 mia. euro i 2005 til forventeligt ca. 130 mia. euro i 2016. Det er mere end en fordobling på 11 år. Tilsvarende er der på landbrug et stort handelsoverskud i 2016 på forventeligt ca. 18 mia. euro. Det er et meget vigtigt bidrag til den økonomiske vækst i Europa. Der er fra en del andre medlemslande fokus på de negative konsekvenser ved en øget global samhandel med fødevarer.

Det er klart, at der kan være både fordele og ulemper ved frihandelsaftaler, men efter min mening er det overordnet en kæmpe fordel for en lille, åben økonomi som den danske. I forhold til USA følger vi også nøje udviklingen. Der er fra amerikansk side igangsat en høring om det såkaldte hormonforlig fra 2009. Vi ønsker fra dansk side at fastholde det kompromis, der blev opnået dengang.

Søren Søndergaard sagde, at Færøerne var bekymret for risikoen for, at de i forbindelse med frihandelsaftaler fik dårligere adgang til EU's marked end nogle af de lande, man lavede handelsaftaler med. Kunne ministeren afvise det? Hvordan foregik samarbejdet med Færøerne, når der skulle forhandles handelsaftaler?

Miljø- og fødevareministeren henviste til Udenrigsministeriet, der stod for at koordinere inddragelsen af Færøerne. Han beklagede, at han ikke kunne give et bedre svar.

Søren Søndergaard sagde, at det var ministeren, der skulle diskutere handelsaftalerne i EU-regi, og i den forbindelse måtte man også have vurderet, hvad de betød for Færøernes adgang.

Miljø- og fødevareministeren gentog, at den kompetence lå i Udenrigsministeriet, og at han dermed ikke kunne sige mere om det.

Søren Søndergaard spurgte, om ministeren havde fået en henvendelse fra Udenrigsministeriet om særlige aspekter, man skulle være opmærksom på, når det gjaldt Færøernes inddragelse i forhandlinger om handelsaftaler – i denne sag eller i det hele taget i sin tid som minister.

Miljø- og fødevareministeren svarede, at der ikke var yderligere om Færøerne på statusdelen. Det var klart, at Danmark varetog et samspil med interessenter i rigsfællesskabet, og det foregik via Udenrigsministeriet. Det havde også med ambassadøren og ambassaden i Bruxelles at gøre.

Søren Søndergaard gentog sit spørgsmål: Havde der været rettet henvendelse fra Udenrigsministeriet om aspekter, der skulle varetages i forhold til Færøernes interesser inden for landbrug og fiskeri?

Miljø- og fødevareministeren svarede, at der ikke var en bestemt brevveksling mellem Udenrigsministeriet og Miljø- og Fødevareministeriet. Proceduren var en almindelig drøftelse og udveksling af synspunkter i Udenrigsministeriets inddragelse af færøske interesser.

4. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 11.36